

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

HOTĂRÂREA NR. 351 din 03.10.2012

Dosar nr.: 458/2011

Petiția nr.: 7002/16.12.2011

Petent: L M

Reclamat: Ministerul Justiției, Curtea de Apel Craiova, I.M.

Obiect: nedecontarea chiriei în limita plafonului maxim stabilit

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

1.1.1. L M

1.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

1.2.1. Ministerul Justiției .

1.2.2. Curtea de Apel Craiova .

1.2.3. I M

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Sesizarea petentului vizează nedecontarea chiriei în limita plafonului maxim stabilit. Petentul consideră discriminatoriu faptul că nu îi este decontată chiria în limita plafonului, el nedepășind plafonul, în comparație cu alți colegi de la alte instanțe din țară cărora le sunt decontate chirii chiar mai mari decât a lui și în limita maximă a plafonului stabilit.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20 alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

3.2. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 27.03.2012, prin adresa nr. 7002/13.03.2012 fiind citat petentul, prin adresa nr. 1131/13.03.2012 fiind citat Ministerul Justiției, prin reprezentant, prin adresa nr. 1131/13.03.2012 fiind citată Curtea de Apel Craiova, prin reprezentant, iar prin adresa nr. 1131/13.03.2012 fiind citată doamna I M, manager economic în cadrul Curții de Apel Craiova. Părțile au fost absente la audiere. Petentul a transmis la dosar completări prin adresa nr. 1484/26.03.2012. Curtea de Apel Craiova a transmis la dosar punctul de vedere prin adresa nr. 1537/27.03.2012, doamna manager economic a transmis punctul de vedere prin adresele nr. 1543/27.03.2012 și nr. 1515/26.03.2012, iar Ministerul Justiției a transmis punctul de vedere prin adresele nr. 1538/27.03.2012 și nr. 1631/29.03.2012.

3.3 Petentul a luat la cunoștință despre punctele de vedere ale părților reclamate prin adresa nr. 1632/02.04.2012 și a primit un termen de 15 zile pentru a transmite

concluzii scrise. Petentul a transmis la dosar concluzii scrise prin adresa nr. 1873/17.04.2012. Curții de Apel Craiova i-au fost solicitate precizări prin adresa nr. 1672/02.04.2012 fiind acordat un termen de 15 zile pentru a transmite concluzii scrise. Curtea de Apel Craiova a răspuns prin adresa nr. 2448/21.05.2012.

3.4. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentului

4.1.1. Petentul arată că, în calitate de magistrat la Curtea de Apel Craiova, a solicitat aplicarea Ordinelor MJ, CSM, ICCJ și PICCJ nr. 866/2008 și respectiv nr. 1398/C/11.05.2009, întrucât nu are o locuință proprietate personală în Craiova, în sensul decontării chiriei lunare în limita plafonului maxim stabilit prin aceste ordine, adică 400 euro în 2008, apoi 300 euro pentru zona Craiova. Petentul precizează că pe lângă faptul că plata se face cu întârziere, i s-au decontat aproximativ 120 – 150 de euro, adică aproximativ 550 lei, apoi 650 lei lunar, în condițiile în care el plătește chirie 1050 lei lunar, deci nu depășește plafonul maxim. La alte instanțe din țară, inclusiv București, se decontează chiria la nivelul plafonului maxim (800 de euro în 2008 apoi 600 de euro în capitală) și aceasta chiar personalului administrativ de specialitate cărora li se decontează întreaga sumă achitată proprietarului cu care s-a încheiat legal contractul de închiriere.

4.1.2. Petentul se consideră lezat prin nerespectarea față de el a principiului egalității, același angajator (Ministerul Justiției) asigurând pentru categoria funcționarilor publici, compensarea chiriei până la echivalentul chiriei achitate de persoanele beneficiare, iar pentru el acest lucru nu este posibil din culpa managerului economic al Curții de Apel Craiova, care a aplicat și aplică eronat aceste ordine. Conform Ordinului nr. 55/18.01.2009 al MJ, care a modificat Ordinul nr. 1443/C/2008, funcționarii publici cu statut special din cadrul administrației penitenciarelor, au dreptul în baza art.1 „la o compensație a chiriei în cuantum de până la 50% din venitul net realizat lunar, dar nu mai mult decât chiria prevăzută în contractul de închiriere în condițiile legale”, prevederi similare fiind și pentru polițiștii din MAI sau alți funcționari și alte categorii de personal din subordinea Guvernului României, aceștia beneficiind de un tratament privilegiat față de cel aplicat lui.

4.1.3. Prin adresa nr. 1873/17.04.2012 petentul a transmis la dosar concluzii scrise comunicând următoarele:

4.1.3.1. Este adevărat că Ordinul nr. 866/C/2008 și nr. 1398/C/2009 prevăd decontarea diferenței dintre chiria stabilită pentru o locuință de serviciu și chiria platită în baza unui contract de închiriere, dar s-a prevăzut un plafon maxim în limita căruia se poate face decontarea chiriei pentru judecători/procurori etc., iar în cazul său nu se decontează în limita acestui plafon.

4.1.3.2. Este neîntemeiată susținerea angajatorului că ceea ce se decontează în limita plafonului stabilit pe localitatea respectivă, este diferența dintre chiria datorată pentru o locuință de serviciu potrivit legii și chiria pe care a plătit-o în baza contractului de închiriere, în condițiile în care altor persoane din sistem li se decontează integral chiria, bineînțeles în limita plafonului maxim stabilit, iar la el, în mod arbitrar, discriminatoriu, decontarea se face mult sub această limită. Diferența la care angajatorul face referire, dintre chiria stabilită pentru o locuință de serviciu și chiria plătită în baza unui contract de închiriere, este exagerat de mare în situația sa, nejustificată și face ca decontarea să se facă sub limita plafonului maxim (adica la jumătatea acestuia), deși altor persoane având chiar același grad și funcție la angajator li se asigură decontarea integrală a chiriei.

4.1.3.3. Chiar dacă se pune în discuție faptul că la Craiova, este o aplicare greșită, în practică, a dispozițiilor amintite (așa cum recunoaște MJ în punctul său de vedere), că decontarea se face în limita plafonului maxim de 300 euro (anterior 400 euro), această modalitate de a vedea lucrurile face ca măsura să încalce principiul nondiscriminării prin raportare atât la persoane din sistemul angajatorului, cât și la cele din afara acestuia (înalți funcționari publici).

4.1.3.4. Rațiunea legiuitorului a fost ca toate aceste categorii de persoane să poată beneficia de decontarea chiriei, ca o măsură de protecție legală în considerarea funcțiilor îndeplinite în cadrul autorităților și instituțiilor publice vizate în mod cu totul excepțional, astfel că situația sa este similară, comparabilă cu cea a persoanelor la care a înțeles să facă referire în plângerea sa, inclusiv cei din același stabiliment public sau privat.

4.1.3.5. Nu în ultimul rând, modalitatea de calcul este diferită, arbitrară, nejustificată și aceasta duce nemijlocit la crearea unei diferențe de tratament față de situația similară din București, nefiind justificată obiectiv și reprezintă o diferență flagrantă de tratament, lipsită de oricare nuanțare sau exceptare. Așa cum a hotărât Curtea în repetate rânduri în cazul discriminării contrare dreptului comunitar, atâta timp cât nu au fost adoptate măsuri care să restabilească egalitatea de tratament, respectarea principiului egalității nu poate fi asigurat decât prin acordarea aceluiași avantaj, ca și cel de care beneficiază persoanele din categorii privilegiate.

4.2. Punctul de vedere al Curții de Apel Craiova

4.2.1. Petentul, judecător la Curtea de Apel Craiova, consideră că este discriminat față de colegii de la alte instanțe din țară, inclusiv din București, precum și față de alte categorii de salariați, respectiv funcționarii publici cu statut special, în ceea ce privește decontarea chiriei lunare, conform contractului său de închiriere. Petentul a încheiat în condițiile legii contract de închiriere a unei locuințe, solicitând decontarea integrală a chiriei plătite către proprietar în baza acestui contract, cu motivarea că aceasta se situează sub plafonul maxim permis de actele normative incidente.

4.2.2. Cadrul legal, invocat de altfel și de către petent, îl constituie Ordinul Ministerului Justiției nr. 1398/C/11 05.2009 privind stabilirea plafonului maxim în limita căruia se poate deconta chiria pentru judecători, procurori, personalul asimilat acestora și magistrații asistenți. Potrivit art. 1 din sus menționatul ordin: „Judecătorii, procurorii (...) care au dreptul la compensarea diferenței dintre chiria datorată pentru o locuință de serviciu, potrivit legii, și chiria plătită pe baza contractului de închiriere încheiat în condițiile legii, beneficiază de decontare în limita unui plafon lunar, stabilit la nivelul fiecărui județ și al municipiului București, pentru localitățile în care funcționează instanțe judecătorești și parchete, potrivit anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.” Se precizează că pentru localitatea Craiova, plafonul stabilit conform anexei Ordinului MJ nr. 1398/C/2009 este de 300 de euro. Dispozițiile art. 23 alin. 1 din OUG nr.27/2006, incidente de asemenea în cauză, stipulează în mod expres că judecătorii cărora nu li s-a acordat locuință de serviciu de către ordonatorii principali de credite, au dreptul la compensarea diferenței dintre chiria ce s-ar stabili pentru o locuință de serviciu, potrivit legii, și chiria plătită pe baza unui contract de închiriere încheiat în condițiile legii.

4.2.3. Din analiza conținutului textelor legale de mai sus, rezultă fără echivoc că judecătorii, care plătesc chirie în baza unui contract de închiriere încheiat în condițiile legii, au dreptul, în virtutea legii, la decontarea diferenței dintre chiria plătită în baza acestui contract și cea datorată pentru o locuință de serviciu. Prin urmare, Curtea de Apel Craiova, făcând aplicarea dispozițiilor legale invocate anterior, i-a decontat petentului diferența dintre cele două chirii, respectiv dintre chiria pe care ar fi datorat-o pentru o locuință de serviciu și chiria plătită pe baza contractului de închiriere încheiat în

condițiile legii. Astfel, se observă, fără putință de tăgadă, că pretenția petentului de a i se deconta întreaga chirie pe care o plătește pe baza contractului de închiriere, motivată de faptul că această chirie nu depășește plafonul maxim prevăzut de ordinul MJ nr. 1398/C/2009, nu are susținere legală.

4.2.4. De asemenea, afirmația potrivit căreia categoriilor din care face petentul li se decontează integral chiria plătită, este neîntemeiată în considerarea faptului că, fiind vorba de incidența acelorași acte normative, a fost utilizată aceeași modalitate de calcul pentru tot personalul instanțelor, aflat în situații similare, astfel încât nu se poate vorbi despre o situație discriminatorie. În ceea ce privește situația funcționarilor publici cu statut special din cadrul administrației penitenciarelor, la care petentul face referire, se menționează că pentru această categorie de personal acordarea compensației pentru chirie se face în baza unor acte normative distincte, și anume: Legea nr. 293/2004, cu modificările și completările ulterioare, și Ordinul Ministerului Justiției nr. 1443/C/26.05.2005. Prin urmare, modul de stabilire prin lege a unor drepturi în favoarea unor categorii profesionale diferit față de alte categorii nu este o problemă ce poate fi apreciată din punctul de vedere al discriminării, depășind cadrul legal reglementat prin Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, republicată.

4.2.5. Prin adresa nr. 2448/21.05.2012 se precizează modul de calcul al sumelor decontate, conform Ordinului Ministerului Justiției nr. 1398/C/11.05.2009 privind stabilirea plafonului maxim în limita căruia se poate deconta chiria pentru judecători, procurori, personalul asimilat acestora și magistrații asistenți, în cazul petentului, precum și a altor beneficiari.

4.2.5.1. Chiria datorată pentru o locuință de serviciu calculată conform Legii nr. 114/1996, OUG nr. 40/1999, HG nr. 310/2007 și Hotărârii Consiliului Local respectiv:

-suprafața închiriată înmulțită cu tariful de bază (lei/mp) pentru suprafața locuibilă și dependențe, rezultatul înmulțit cu coeficientul de zonă.

4.2.5.2. Suprafața normată conform anexei 1 din Legea nr. 114/1996, pentru două persoane :

-nr. persoane în contract -2 (două)

-suprafața normată pentru 2 (două) persoane - 52 m.p.

4.2.5.3. În cazul depășirii suprafeței normate se stabilește proporțional chiria aferentă acestei depășiri, care se deduce din chiria din contract.

4.2.5.4. Din suma rezultată la punctul 4.2.5.3. se deduce suma stabilită la punctul 4.2.5.1., respectiv chiria pentru o locuință de serviciu care se suportă de beneficiar, iar diferența este contravaloarea chiriei care se decontează beneficiarului.

4.2.6. Se precizează că acest mod de calcul se aplică tuturor beneficiarilor, dar sunt mai multe elemente variabile care nu permit compararea sumelor încasate, respectiv:

4.2.6.1. chiria stabilită în contract în limita plafonului prevăzut de Ministerul Justiției prin ordin: cu cât această sumă este mai mare, cu atât chiria încasată după efectuarea deducerilor este mai mare.

4.2.6.2. suprafața închiriată: cu cât suprafața închiriată este mai aproape de suprafața normată, cu atât deducerea aferentă depășirii suprafeței normate în funcție de numărul de persoane din contract, este mai mică și deci chiria încasată este mai mare.

4.2.6.3. numărul de persoane trecute în contract în funcție de care se stabilește suprafața normată

4.2.6.4. zona în care se află locuința închiriată, care are influență asupra sumei stabilite pentru chiria ce se suportă de beneficiar.

4.2.7. Referitor la solicitarea unei situații comparabile cu cea a petentului, se transmite situația întocmită în urma misiunii de audit de sistem, realizată în perioada iunie - august 2011, care a avut ca temă „evaluarea activității privind cheltuirea fondurilor

alocate pentru decontarea contravalorii chiriei locuințelor închiriate de personalul instanțelor judecătorești în perioada 2008 - 31.03.2011". Se face precizarea că petentul a formulat acțiune în justiție având ca obiect decontarea integrală a chiriei plătite către proprietar, formându-se dosarul nr. 54280/3/2011 în care Tribunalul București s-a pronunțat la data de 08.05.2012, în sensul respingerii acțiunii ca neîntemeiată.

4.3. Punctul de vedere al Ministerului Justiției

4.3.1. Potrivit dispozițiilor alin. 1 și 2 ale art 23 din OUG 27/2006, „(1) Judecătorii, procurorii, personalul asimilat acestora și magistrații-asistenți, cărora nu li s-a acordat locuință de serviciu de către ordonatorii principali de credite, au dreptul, în condițiile art. 22, la compensarea diferenței dintre chiria ce s-ar stabili pentru o locuință de serviciu, potrivit legii, și chiria plătită pe baza unui contract de închiriere încheiat în condițiile legii. Acest drept nu are caracter salarial și nu se impozitează. Compensarea nu se acordă în cazul în care contractul de închiriere este încheiat cu rude de gradul I sau II. (2) Plafonul anual în limita căruia se poate deconta chiria în condițiile alin. (1) se stabilește prin ordin comun al ministrului justiției, al președintelui Consiliului Superior al Magistraturii, al președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție, al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și al procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție”.

4.3.2. Inițial, a fost emis Ordinul nr. 866/C din 21 martie 2008, privind stabilirea plafonului maxim în limita căruia se poate deconta chiria pentru judecători, procurori, personalul asimilat acestora și magistrații-asistenți și ulterior modificat prin Ordinul comun nr. 1213/C-12920/1154-74-2010/C-1055/C din 24 aprilie 2008. La acest moment, este în vigoare Ordinul comun nr. 1398/C-15867-99-919/C-914/C din 11 mai 2009 privind stabilirea plafonului maxim în limita căruia se poate deconta chiria pentru judecători, procurori, personalul asimilat acestora și magistrații-asistenți, care la art. 1 prevede: „(1) Judecătorii, procurorii, personalul asimilat acestora, magistrații-asistenți și consilierii ministrului justiției și libertăților cetățenești, care au dreptul la compensarea diferenței dintre chiria datorată pentru o locuință de serviciu, potrivit legii, și chiria plătită pe baza contractului de închiriere încheiat în condițiile legii, beneficiază de decontare în limita unui plafon lunar, stabilit la nivelul fiecărui județ și al municipiului București, pentru localitățile în care funcționează instanțe judecătorești și parchete, potrivit anexei care face parte integrantă din prezentul ordin. Plafonul maxim se stabilește în euro, iar decontarea diferenței contravalorii chiriei lunare se va efectua în lei, la cursul valutar comunicat de Banca Națională a României, valabil la data achitării chiriei către proprietar”. Rezultă, așadar, că ceea ce se decontează în limita plafonului stabilit pe localități este diferența dintre chiria datorată pentru o locuință de serviciu, potrivit legii, și chiria pe care a plătit-o în baza contractului de închiriere, astfel că nu poate fi decontată integral chiria plătită conform contractului de închiriere ori o sumă egală cu plafonul maxim prevăzut pentru localitatea respectivă.

4.3.3. Analizând în continuare memoriul petentului, se arată că este exclusă ideea unei discriminări prin raportare la alte categorii profesionale, cu statute diferite, ale căror drepturi și obligații sunt stabilite prin alte acte normative (polițiști, personalul din subordinea Guvernului etc), întrucât petentul nu se află într-o situație comparabilă cu a acelor persoane. În ceea ce îi privește pe funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, dreptul la locuință de serviciu și dreptul la compensarea chiriei în anumite limite au fost prevăzute prin art. 40 afin. 1 și 2 din Legea nr. 293/2004 privind Statutul funcționarilor publici cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor, republicată în Monitorul Oficial nr. 628 din 22 septembrie 2009, cu modificările și completările ulterioare, iar nu prin ordin al ministrului justiției, care poate viza doar condițiile de acordare a acestor drepturi, conform alineatului 3 al

aceluiași text: „(1) Funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare au dreptul la atribuirea unei locuințe de serviciu dacă, în localitatea unde își desfășoară activitatea, ei sau soțul/soția nu beneficiază de locuință în proprietate ori nu li s-a atribuit locuință de către autoritățile administrației publice locale. (2) Funcționarii publici cu statut special cărora nu li s-a acordat locuință potrivit prevederilor alin. (1) și care nici ei și nici soțul/soția nu au în proprietate o locuință în localitatea unde își desfășoară activitatea au dreptul la compensarea lunară a chiriei în cuantum de până la 50% din venitul net realizat lunar, dar nu mai mult decât chiria prevăzută în contractul de închiriere încheiat în condițiile legii. (3) Condițiile de acordare a drepturilor prevăzute la alin. (1) și (2) se stabilesc prin ordin al ministrului justiției și libertăților cetățenești”. În realitate, nemulțumirea petentului vizează aplicarea în practică a dispozițiilor legale invocate mai sus, fiind nemulțumit de cuantumul compensării acordate în cazul său, solicitare care nu poate fi analizată din punct de vedere al discriminării.

4.4. Punctul de vedere al managerului economic al Curții de Apel Craiova

4.4.1. Decontarea chiriei petentului se face în temeiul OUG 27/2006 și OMJ nr.1398/C din 11 mai 2009 privind stabilirea plafonului maxim în limita căruia se poate deconta chiria pentru judecători, procurori, personalul asimilat acestora și magistrații - asistenți. Conform art. 1 din OMJ 1398/C/1 mai 2009 „judecătorii, procurorii, personalul asimilat acestora, magistrații-asistenți și consilierii ministrului justiției și libertăților cetățenești care au dreptul la compensarea diferenței dintre chiria datorată pentru o locuință de serviciu potrivit legii și chiria plătită pe baza contractului de închiriere încheiat în condițiile legii, beneficiază de decontare în limita unui plafon lunar, stabilit la nivelul fiecărui județ și al municipiului București, pentru toate localitățile în care funcționează instanțe judecătorești și parchete” potrivit anexei care face parte integrantă din ordin.

4.4.2. Conform ordinului sus menționat petentului i se decontează doar diferența între chiria plătită pe baza contractului de închiriere încheiat în condițiile legii și chiria datorată pentru o locuință de serviciu potrivit legii. Acest mod de calcul se aplică pentru toți salariații din instanță care au contracte de închiriere pentru locuințe, astfel încât nu se pune problema discriminării petentului.

4.4.3. Referitor la faptul că petentul se consideră discriminat în comparație cu alte categorii de salariați din cadrul Ministerului Justiției, reclamata consideră că vina nu-i aparține ei așa cum se susține, faptele sale neconstituind discriminare.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul director reține că, potrivit înscrisurilor aflate la dosar și a sesizării, astfel cum este formulată, nu există un tratament diferențiat, nefiind o situație comparabilă sau un criteriu care a stat la baza tratamentului invocat.

5.2.1. În drept, conform art. 2 alin. 1 din O.G.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare “orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

5.2.2. O faptă poate fi calificată ca fiind faptă de discriminare dacă îndeplinește cumulativ mai multe condiții :

- Existența unui tratament diferențiat manifestat prin deosebire, excludere, restricție sau preferință (existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile)
- Existența unui criteriu de discriminare potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Potrivit legii, criteriile de discriminare sunt: *rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu.*
- Tratamentul diferențiat să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege;
- Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop să nu fie adecvate și necesare.

5.2.3. Colegiul director a analizat petiția având în vedere elementele constitutive ale unei fapte de discriminare. Astfel, Colegiul director a analizat dacă există un tratament diferențiat între diferite persoane care se află în situații comparabile și care sunt tratate în mod diferit din cauza unui criteriu de discriminare. Astfel, Colegiul director apreciază că nu există un tratament diferențiat, petentul nefiind într-o situație comparabilă cu funcționarii publici cu statut special din cadrul administrației penitenciarelor, polițiștii din MAI sau alți funcționari și alte categorii de personal din subordinea Guvernului României, ale căror drepturi și obligații sunt stabilite prin alte acte normative.

5.2.4. Trebuie avut în vedere faptul că deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul din criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, dar trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în acest articol de lege. Colegiul director a analizat în ce măsură există un criteriu invocat de petent, ce poate fi reținut conform art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, republicată și care a stat la baza tratamentului invocat. Colegiul director constată că petentul nu a arătat un criteriu care a stat la baza tratamentului invocat.

5.2.5. Coroborând toate elementele probatorii ale dosarului și analizând aspectele de mai sus, acțiunea astfel cum a fost formulată și definiția discriminării astfel cum este prevăzută în art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul director apreciază că plângerea, astfel cum este formulată, nu este de natură a evidenția niciun element de fapt care ar permite, sub aspectul scopului sau efectului creat, reținerea unui comportament factual de restricție, preferință, excludere sau deosebire aplicat direct petentei, în raport cu persoane aflate în situații analoage, din cauza unui criteriu determinat și care a avut drept consecință juridică afectarea unui drept prevăzut de lege în beneficiul său.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Faptele prezentate nu sunt fapte de discriminare potrivit prevederilor O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată
2. Clasarea dosarului
3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

THEODORA BERTZI - Membru

CAZACU IOANA – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

STANCIU CLAUDIA SORINA - Membru

Motivele de fapt și de drept redactate C.I.
Tehnoredactat D.D.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.